

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

I. Qvorum, & qualis saeuit hostilitas in Ecclesiam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

COPPENSTEINII.
 LVTHERO-CALVINISTA.
 PARS SECVNDA
 ECCLESIOMACHIA
 LVTHERO-CALVINISMI,
 MILITANTEM ECCLESIAM
 IMPVGNANTIS.

DEMONSTRATA, AC REFVTATA,
 Status Militantis Ecclesiæ sunt quinque: Papæ: Episcopo-
 rum, Clericorum, Religiosorum, & Laicorum.
 De singulis ordine.

I. DE REGIMINE ET PRIMATV
 ECCLESIAE.

QVÆSTIO I.

*Quorum, & qualis fuit hostilitas
 in Ecclesiam?*

IN Petram Ecclesiæ omnes
 consurrexerunt inferorum
 Portæ. 1. IVDÆORVM
 rabies in persecutione pri-
 mùm Hierosolymitana; dein alias sæ-
 pius. 2. ETHNICORVM VIS per
 plures Persecutiones. 3. GRÆCO-
 RVM Schisma: 4. IMPERATORVM

Christianorum tumor ac error animi
 impotentioris. Quæ, in cæteris, quo-
 que causa extitit vna translaticiam terti-
 um Imperii. 5. SCHISMATA Pon-
 tif. Romanorum: ac etiam IMPROBI-
 TAS Vitæ nonnullorum Pontifi. 6.
 HÆRESIVM Furia inter Græcos &
 Latinos.

1. GRÆCI sub annum 381. Episco-
 pum Constantinopolitanum, inprimis
 ne Patriarcham quidem, tribus Orientis
 Patriarchis antetulerunt. Deinde
 anno

anno 451. Ipsum & Pontifici Romano æquarunt per fraudem in Synodo Chalcedonenſi Romanis absentibus Legatis. Postea sub annum 600. Vniuersalis Episcopi nomen affectarunt, eoq; Constantinopolitanum appellarunt. Demum anno 1054. aperte pronunciarunt Papam Rom. suo gradu excidisse, quod Symbolo Constantinopolitano, ex sententia Syn. Ephesinæ vocem, *Filioque*, addidisset; ideoque jam Summum Pontificem esse Constantinopolitanum. teste *Sigeberto in Chronico*.

2. EX LATINIS primum WALDENSES se ab Papæ Rom. obedientia subtraxerunt sub annum 1170. teste Reinerio. Dein sub annum 1300. FRATRICELLI, teste Palmerio, aiebant, Petri autoritatem Romæ jam dudum cessasse, adque ipsos transiſſe. Postea Marfilius Paduanus, & Ioan. de Ianduno omnes sacerdotes Papæ pares faciebant. teste *Turreorum. l. 4. Eccl. part. 2. cap. 37.* WICELFF item sub annum 1390. post Huls, teste Conc. Constantinopolit. Sess. 8. & 15.

LUTHERVS Denique *lib. de potestate Papa & in aff. vt. art. 25.* Philipp. Melanchthon. *lib. de Primatu Papa*, conscripto sub nomine Synodi Schmalcaldicæ. BRENTIUS in *Confess. Wittenb. cap. de Sum. Pont. Illyricus Censur. l. lib. 2. c. 7. & c. 10. &c.*

CALVINVS, *Inst. l. 4. c. 6.* similiter.

AUTOR. I. Duo prædixit de Ecclesia ac Primatu Dominus: 1. Magnitudinem eius, *Isaiæ cap. 28. Ecce ego ponam in fundamentis Sion lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum.* 2. Hæreticorum impetum, *cap. 8. Lapidem offensionis & petram scandali;* Quæ duo etiã Rom. 9. coniunguntur. Fundamenta ea quæ sunt? *Apo. 21. Murus Ciuitatis habens funda-*

menta XII. & in ipsis XII nomina XII. Apostolorum Agni. Lapis quis? Vnus ex XII. Simon: *Tu es Simon; tu vocaberis Cephas, id est, Petra, seu Petrus. Tu es Petrus, & super hanc Petram ædific. Ecclesiam meam.*

II. Qualis lapis? *Probatum*, persecutionibus prædictis. *Pretiosus*, ob infinitum bonorum thesaurum, qui à Sede Petri descendit in Ecclesiam. Inde in omnes orbis oras exierunt Missiones, consensus in Caput vnum, fideique Vnitatem.

Hinc nostrates hæretici totã Angliã, Daniã, Scotiã, Norvvegiã, Germ. Polon. Boemiã, Hungariã numquã Generale Concilium cogere valuerunt, in quo ad omnes articulos consentirent. Græci ex quo anno 800. desciuerunt ab Rom. Sede, nec ad vllam Synodum Generalẽ coire potuerunt; cum interea Romani dena frequentissima celebrarint.

III. Causa huius quæ? Quia *Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est: quod est CHRISTVS IESVS.* Post Christum verò est Petrus: non igitur ad Christum peruenitur, nisi per Petrum: teste *S. Leone epist. ad Vienn.* Exortem mysterii illum esse oportet, qui ausus fuerit à Petri soliditate recedere. Talis Petra piis est:

At impiis, *Lapis offensionis, & Petra scandali.* Ideò Donatistæ appellabant eam *Cathedram Pestilentie*: Papam Berengarius *Pompificem, Pulpificem*: Valdenses, *Purpuratam meretricem*: VVicleff, *synagogam Satana*: Lutheri caluinistæ, *Antichristi solium, &c.* Vocem Papa, omnium ignominiosissimã esse ducunt. At qua nos ad eò gloriamur Papistæ: vt pro cuius honore vix vlla natio orbis

T Chri-

Christiani non luculentè stylo, ferro,
voce, vitâque steterit ac fortunis.

Q V Æ S T I O II.

Ecquod sit optimum Regimen?

CALVINVS hic obstinatè pugnat; vt omnes omniindè vias obstruat Ecclesiasticæ Monarchiæ. Sic ille Instit. lib. 4. c. 6. §. 9. *Sic sanè, vt volunt, bonum & utile, orbem totum Monarchia contineri; quod est tamen absurdissimum. Nunquam concedam id ipsum in Ecclesia gubernatione valere. Quid ergò valere volet? Ibid. c. 20. §. 8. Minimè negauerim vel Aristocratiam, vel temperatum ex ipsa & Politia statum ab aliis longè excellere. Causa. 1. Id cum experimento ipso semper fuit comprobatum. 2. Tum sua quoque Authoritate Dominus confirmauit, cum Aristocratiam, Politia vicinam, apud Israelitas instituit. Hæc basis Calviniani regiminis. Vnde Instit. lib. 4. c. 11. §. 6. Omnem Ecclesiasticam Pot. st. item tribuit ceteri Seniorum. Et cap. 20. §. 8. Laudat eas ciuitates, quæ excusso iugo Principum, à Senatu Populoque reguntur.*

AUTOR. I. *Simplicium trium formarum regiminis Monarchia primas obtinet. I. Sic Hebræi, Græci, Latineque Scriptores: sic Philosophi, Oratores, Historici, Poëtæ. 2. Diuinaque fauet Auctoritas. I. In humano genere Deus Regnum, non Democratiam instituit, teste Chryf. hom. 24. &c. Hinc vnus est Paterfamilias, Rex, &c. 2. Animalia vnum sequuntur ducem. 3. Deus Israëlem subiecit Monarchiæ Patriarcharum, Ducum, Regum, Iudicum. 4. Quia optimum regimen optimis pollet conditionibus: talis Monarchia: ergò.*

CONDITIONES autem sunt: I. Ordo in Monarchia optimus est; quo omnes ordinatè subiiciuntur, vno Præsi-

de excepto. 2. Pax facilius in Monarchia tenetur. Perisset Rom. Imperium, nî Augustus Monarchiam reduxisset. 3. *Constantia imperii Monarchici firmissima est, cum simplex & vnum sit. Omne enim regnum in se diuisum, desolabitur. Matt. 12. Ierem. 12. Pastores multi demoliti, &c. 4. Potentia Monarchiæ certior est. Hinc Persarum, Græcorum, Assyriorum imperia creuerunt; Romanorum, exactis Regibus, stare nequiuit. 5. Facilitas gubernandi. Nam vnus bonus facilius inuenitur Rex, quam multi: & permanens in officio, plus capit experientiæ. Lucianus.*

Nulla fides regni sociis, omnisque Potestas Impatiens consortis erit. Vide meum Antichristum p. 2. q. 1.

II. *Mixtum regimen è tribus simplicibus est optimum, tenente potiores Monarchia.*

I. *Quia illud omnis boni regiminis bona habet omnia: Estque gratius; quia virtutis in eo, non generis ratio ducitur. Est & vtilius: quia vnus non omnes regere prouincias valet. 2. Quia Veteris & Noui Testamenti Ecclesia sic regitur, Exod. 18. Electis viris strenuis, constituit eos Principes, &c. Item Matt. 16. Ioan. 2. Actor. 20.*

III. *At seclusis circumstantiis, Monarchia simpliciter excellit. I. Quia Deus hac forma regit mundum. 2. Ita cōsensus S. Patrum est concors.*

INSTAT CALVINVS. I. Instit. 1. 4. c. 6. §. 8. *Non idèò laudatur Monarchia, quasi vnus debeat totum orbem regere: sed indicare voluit, regnum duos non capere. 2. An ex toto orbe constiunt Apes, vt Regem vnum eligant? Suis aluearibus contenta sunt. Ita quoq; in gruibus; quaque caterua*

pro-